

LANDSMAN

gören Edra rättigheter gällande genom att uttaga

EDRA MED-BORGARE-PAPPER!

Under tecknad, Svenska Canada-Tidningens kassör, som af regeringen i Ottawa utnämns till "Kommissionär för naturalisering", har nu erhållit a'la för utfärdandet af naturaliserings-papper nödiga dokument och omhändertar dess insändande till vederbörliga domstol för slatbehandling.

Alla landsmän, äro välkomna till S. C. T:s kontor, där de förberedande papren utfärdas af mig.

Högaktainfullt,
J. ALFRED HAMBERG,
Commissioner of
Naturalization,
Adress: 325 Logan Ave.,
S. C. T:s kontor, Winnipeg

"The Atlantic Royals"

MONTREAL, QUEBEC, HALIFAX OCH BRISTOL.

är den bästa för passagerare till och från St. Louis, Norge och Finland.

Direkta färdvägar med Wilson, Linjen i Hull och Grimsby.

En ny linje med nya fartyg. Alla möjliga bekvämligheter. Egna 3:e kl. hytter. Bästa lägenheterna öfver Atlanten.

Från Bristol. Från Halifax Jan. 25. Royal George Febr. 8 Febr. 22 Royal Edward Febr. 22 Mars 8 Royal Edward Mars 22

Lägenhet kvar förordade dag.

Skicka efter er familj eller andra vänner med denna linje. De nödgrannaste upplysningar hos hvarje agent eller

WM. STAPELTON,
General Agent
272 Main St., Winnipeg, Man.

SVENSK-ENGELSKA KORRES-PONDENS-KURSEN.

Winnipeg.

Landsmän i kamperna och på farmarna, här er engelska!

Genom att taga en intervju af oss pr korrespondens kan ni lära er läsa och skriva engelska i ert hem. Vi sända er regelbundet lättförståliga undervisningsbrev och låta er utföra skriftliga öfningar som sedan af oss återlämnas med rättelser och förklaringar.

Priset är endast \$0.00 pr kurs i tre månader. Om ni ej blir nöjd med resultatet får ni gratis deltaga i ännu en kurs.

Landsmän — ni måste lära er engelska ordentligt, om ni skall "komma fram" i detta land!

Sv. Engelska Korrespondenskursen, Box 734. — Winnipeg.

Vi meddela härmed

våra många vänner och kunder, att vår Logan Avenue affär blifvit flyttad till en rymligare och modernare lokal tvärs öfver gatan nr 645.

Colcleugh & Co's Drug Stores

Logan ave. och Sherbrooke st. Telefon Garry 1462.
Logan ave. och Sherbrooke st. Telefon Garry 1642.
Notre Dame och Sherbrooke st. Telefon Garry 2488.

Imperial Bank of Canada

Aktiekapital \$10,000,000.00. Inbetald kapital \$5,330,000.00
Reservfond 5,330,000.00
Gällande intresse betalas i depositiöner.

SPARSKASSADELNINGEN REKOMMENDERAS.
Växlar dragas på alla platser i Sverige, Norge och Danmark och äro betalbara i kronor.

Huvudkontor: Hornet af Main Street och Bannatyne Avenue.
N. G. LESLIE, Manager
NORTH END Filial, hornet af Selkirk och Main Street.

FORENTA STATERNA

Bitter misärskning. Två Chicago-skälar voro en dag på spänning efter roff. På hörnet af N. Ashland ave. och Montrose str. sågo de en man, som med alla största likgiltighet tog upp en sedelbunt så tjock som en mans arm och lika vårdslöst stoppade den i sin öfverrocksficka. "En miljon dollars, minst", suckade den ene skälar, "Vi bli rika med en!" "Svaret den andre. Några minuter senare blef mannen i en mörk gränd öfverfallen och slagen sanslös af de två skurkarna. Ledsamt nog var den "rike" bara en aktör och sedelbunt den enda gången sedel. He-la bögen var bara s. k. "stage money". Man kan bli grönnare i synen än grönyggarne af förgärlighet för mindre än så.

Prest vänsinnig till följd af religiönsrubbel. En händelse som väckt bestörtning och sorg i vida kretsar inträffade den 27 jan. i Worcester, Mass., då pastor H. Grönlund vid Svensk-finska missionskyrkan därstades heit-lustigt blef sinnesförvirrad och måste föras till City Hospital. Pastor Grönlund var på kvällen ofvannömda dag hos familjen Jonas Olund, 2 Adolphi st. och skulle stanna där öfver natten, då han vid half 11-tiden synes ha förlorat sitt förstånd och rusade fram till ett fönster och kastade sig ut igenom det samma ned på gatan från andra våningen. Att han icke skadades är ett under. Då familjen hörde ovan-sendet och såg hvad som hänt, skuldade den genast ut och fann Grönlund nära Belmont st., tydligen sinnes förvirrad. Telefonbud sändes genast efter ambulansen som förde honom till City Hospital. Hans tillstånd är, när detta skrivs, mycket kritiskt. Hans förstånd är förvirrat och han talar ordbrett och har förlorat allt själfmedvetande. Orsaken till denna sorgliga händelse synes till en del vara öfveranstrengning, som gjort pastor G. mottaglig för ett par "apostlar" laror. F. d. baptistpredikanten Adolf Olman, Maguecheater, N. H., och Emil Lindström, Portland, Me., ha en tid uppehållit sig i Worcester och predikat i pastor Grönlunds kyrka eller kapell, där de utkolporterade sina nya uppfunnna läror. Troende sig själfva vara upplysade till nattdomstolen, där de fingra på \$5 hundra.

— Tank så mycket lifvadt vi kunde ha haft för den, anmärkte d. ene af zoologerna, då de afslagna sig från domstolen.

En spottade, han pliktade. E. Karl har inte rättighet att handgräpa igen tillrättvisan en kvinna, om hon spottar honom i ansiktet — detta var man nu, sedan domaren Dolan i Chicago yttrat sig om saken. Han fall för John Wesley i Chicago till \$10 böter och erläggande af rättsgäst-kostnaderna, emedan denne gifvit miss Elizabeth Ochaba en lidrig örfyll, då hon på gatan utanför hans bostad spottat honom i ansiktet.

Ariligheten uppmärksam. Sten Davidson i St. Louis, Mo., hittade i måndags i Union-station en plånbok, innehållande 200 dollars i kontanter och 48.000 i värdepapper. Ägaren var Frank E. Gideon, en förmögen tvärvarehandlare i Magell, Ohio. I tillägg fick Davidson af den frukostige Gideon 5 dollars.

En obekvämlig dilemma. Den 18 januari insjuknade i skarlakhsfeber ett af italienerna Dominik Sabrinio fem barn i Chicago och sundhets-nämnden sätte familjen i karantän. De ringa förtäring af lifsmedel och kol voro snart förbrukade och då ingen fick lämna huset för att skaffa mer, så måste både föräldrarna och barnen frysa och svälta. När karantänen ändligen upplöfdes, begaf sig Sabrinio till polisen och bad om hjälp, hvilken han också fick, sedan han öfvertygats sig att han talade sanning. Det är svårt att förstå, hur myndigheterna kunde hålla familjen i karantän utan att tillse, att ingen nöd gick på de från den öfriga världen afstångda.

Smittosamma kysar. Två professorer vid statsuniversitet i Madison, Wis., ha upptäckt orsaken till den förkylningsepidemi, som under de senaste tre veckorna grasserat bland universitetens alumner. Öfver 40 fall ha rapporterats hos bildningsanstaltens lärare, professor Forst, som för-

klarat att orsaken till epidemien ligger i en liten bacill, som öfverföres från en sjuk till en frisk genom en eller flera kysar. Det är ganska remarkabelt, att de kvinnliga studenterna öfverraskande tillfrisknat sedan professor Forst offentliggjort tillkännagifvit orsaken till de många sjukdomsfallen i studentkåren.

Dyrt nöje. Mrs Eleanor Stoddard i Chicago har en favorit på fyra ben, val till märkandes. Han lyder namnet Prince, men uppför sig inte på ett sätt, som gör honom namnet värdig. Så t. ex. har han den fula vanen att nafska folk i vadorna, om han kan komma åt. Det försökte han också med Olof Peterson, som bor i granngården, men Peterson ansåg sådana vänskapetsbetygelser öfverflödiga och kastade en yxa efter honom, dock utan att tillfoga honom någon lifsfarlig skada. Mrs Stoddard gjorde sig emellertid solidarisk med hunden och stämde Peterson, som nu för förargelseväckande betedande domts till 6 månaders fängelse. Härlet men orättvist! säger Peterson.

En långdrägg fråga. Under den process, som i Los Angeles, Cal., förts mot den rike Texasbon Frank Bell, anklagad för mord i Artesia, sistlidne juli, på advokaten O. P. Widman, förelade svarande advokaten läkaren Ross Moore en hypotetisk fråga, som upptog ett digert antal ord — 40,000. Föreläsandet af frågan tog i anspråk 312 timmar. På det att juryn skulle få tillfälle att fullkomligt sätta sig in i saken, gaf domaren ordr, att frågan skulle tryckas och att hvar och en af juryn skulle få sitt exemplar. Sådant känt är, var denna fråga den längsta i världshistorien.

Dragen vid näsan. John M. Carlson, som ända till den 21 dec. i fjol var hufvudledare i North Side Sash & Door Co. i Chicago, men sedan förflyttat sina 28 aktier till Walter J. Harris och Julius E. Levine för \$5,000, är i direkt court begärd, att förklarad om aktierna måtte förlämnas ogiltiga och köpet återgå. Carlson aför i sin ansökan, att firman ägare med ett aktiekapital af endast 5,000. I december månad förra året kom bolagets president Harris till arkies och begärde att få köpa hans aktier i affären. Carlson sporde honom hur stort nettovinst bolaget gjort under senaste året, och Harris svarade, att en vinst af endast \$1,000 i 1909 var resultat af årets verksamhet och att af detta skäl ingen ledning kunde äga rum. Till följd af detta förklarade sig Carlson några dagar därefter beredd att sälja sina aktier till Harris och bolagets sekreterare Levine för \$5,000. Nu har Carlson emellertid kommit underfund med att affären under förra året lämnade en nettovinst af \$12,000 och att bolaget alltså genom falska uppgifter lyckades att afhända sig sina aktier, så anser han affärstransaktionen onalig och begär vidare, att förbud utfärdas för Harris och Levine att sälja eller på annat sätt öfverlåta Carlsons aktier på annan person.

Ägg från fortiden. Som bekant anse kineserna för en stor läckerhet ägg, som blifvit så gamla, att de sprida den vidrigaste stank. Det hade alltså varit förstådligt, om den Chicagofirman, som sände 10,000 dusin gamla ägg till bagarna i Boston, sköpp dem till Kina, där de antagligen skulle ha gått åt som smör, medan Bostonbagarna däremot rykade på näsen af eländet. Regeringens sundhetsinspektörer hade beslag på hela äggpartiet och oskadliggjorde det samma.

Spekulation i lifsmedel. Smör-handlarna i Chicago ha på hand minst tre miljoner skåpund smör, för hvilket parti de för närvarande sakna efterfrågan. Den enda utväg, som är nu står dem öppen om de vilja undvika förlust, är att skeppa detta välgisnade öfverflöd till Europa, så att den amerikanska marknaden åter blir normal. Smörgrossören Thomas E. Purcell söker han göra sig af med 70,000 dussin smör, för hvilka han betalte 31 cents pr skåpund men nu måste afyttra till 25 cents och kan endast med värdighet uppgå köpare afven till detta låga pris. Med de samre smörsorterna lär det står ännu sämre till. Kommissionshandlaren Younger säger att felet med smörmarknaden är det, att man begär för värd. Sedan fem år tillbaka ha kommissionshandlarna legat i krig med tvärvandare och uppdrifvit priserna, och nu få de sota därför. Det smör, som nu betingar ett pris af 22 cents pr skåpund, borde rätteligen inte kosta mer än 12 cents.

Med förtvilan i hjärtat se speklanterna i ägg priserna gå ned och i andan den dag nafska, då äggen betinga endast en cent pr styck. I Philadelphia har en äggspekulant fem vänsfaster, som kosta honom 23 cents dussinet, men af några lifsmedelhandlare i staden att betala honom mer än högst 16 cents. Den milja vintern och hönsens fenomenala leve-

rans af ägg bära skulden för mannens olycka.

Slafteriet florerar ännu. Fem stycken tvärvarehandlare började den 28 sistlidne januari afyttra straff i fängelset i Atlanta, Ga., för det de gjort sig skyldiga till hållande af slavar. Allesammans ha de sitt hemvist i Lockhart, Alabama. Justitiedepartementet utvecklade stor ifver, då det gällde att få dem dömda. Två gånger framlades deras sak för president Taft, och stora ansträngningar gjordes för att få dem benådade men utan framgång.

HVITT OCH RÖDT.

Chicago-flickan, som tjuvades af ett rödskind.

I storsökens djup och på bodemarken speglar sig wigwamröken ännu i ett lokande vatten och i det fredliga lugnet i indianbyväken följa pensionatens minnesgoda rödskind om forna bragder och då och om kärlekssagor, som spunnits på stigen och i sadeln under månens silfversken. De gamla lojala rödskinden sitta ännu i krigslagerdarna och dryfta öfverfall, häststölderna, kvinnoförörfelserna och civilisationens blodstödler i deras stam, medan de yngre, pliktforäggade rödskinden smita omkring på storstadens gator eller plugga i sig vetande vid universitet. Men roman-tiken lever dock kvar och indianer skanna, som alltid, ålska kvinnliga blekskikten.

Den maktige indianen Plenty Hawks på Crow agenturen i Montana begaf sig för en tid sedan ut på krigstogen — kärleksen, som vi lugnande kunna tillägga. I Sheridan county i Montana pågick en utställning och det stycke Plenty Hawks sina steg. Den 18-åriga vackra Madeline Sullivan, en högskoleflicka från Lake View och dotter till Mrs K. M. Sullivan i Chicago, stycke äfven sin färd dit. Hon red en yster häst, och det hade tillräckligt af flutit val, om det hade påpassligt Plenty Hawks kommit till hennes hjälp. Hon smög sig undan med honom, tog på sig en snöskred och var genast så inne i sin roll, att hon kunde deltaga i de vita indianernas på utställningen.

Men fröiden blef den gången kort ty indianagenten Smith lade sig i saken, arresterade Plenty Hawks och underrättade flickans mor i Chicago. Mrs Sullivan öfvertalade henne att återvända till Chicago. Emellertid var hennes kärlek till Plenty Hawks alltför stark och hon beslöt att gifta sig med honom. Därför reste hon efter någon tid åter västeråt till Lodge Grass underagentur, där hon träffade sin älskare. Agenten trädde åter emellan och höll förhör med båda, hvarpå Mrs Sullivan underrättades om hvad som förestod. Den kärlekskranka flickan höll emellertid fast vid sitt ängeltung i världen kunde hindra henne från att äkta sin tillbedjare, och hon var beredd att tro på både indianagenten, den gråtande och förtvillade mannen och Onkel Sam själf för att nå sitt mål. Lagen förbjöd henne ingalunda det tillfänkta äktenskapet, och agenten värdade till indianens bättre känslor, men dessa voro dessvärre så kärleksfulla, att han fann tillståndigt att vika sig vid den sköna backfisen och hans egen stams ritual. Då som först började det blotta rätt öfretreffligt på önske håll. Plenty Hawks arresterades och unga Madeline återvändes genast till Chicago, och hur det sedan kommer att gestalta sig, kan ingen mednämman ens antyda.

Men Madeline håller fast vid sitt äktenskap och förklarar sig snart skola återvända till sin hembygd i indianbyväken. Hon sysselsatte med att förordiga hennes brudkått, som lär skola bli ett underverk af prakt med musselskal, björntänder och diverse glitter — kanske äfven perken (hvita små skalper). Hon vill nämna, att hon har ett "riktigt" bröllop också, och hon talar med beundran om sin härliga indian, som är väckrare än någon hvit, manhaftig och statlig. Hon uppgifver också, att han väger omkring 300 pund. Plenty Hawks är mycket rik, ty att han äger 1,500 acres bördig jord och 1,000 hastar, ett par dussin hundar och en anslutit med guld, men han är 45 år gammal, knökig och har 5 barn. Det tycks emellertid icke hindra lagfar-tiken och kärleken från Madelines sidska. Sömnerna är emellertid allsammans gilla, bradan ingen ryks tycks förefinnas att den giftaslystna Madeline skulle utbyta någon af dem mot den idealiske, men äldre indian-pappan. Hon låter oss veta, hur en indian friar, sålunda: "Å, det är icke alla som när hvita flicka. Plenty Hawks och jag redo våra ponnies i ett par timmar, utan att han yttrade ett ord. Så fick han se en orm, steg tyst men beslutsamt af sin häst, och dödade den, hvarefter han åter steg till häst och vi redo — redo! O, det var förförande och romantiskt! Ni ha icke en aning om, huru romantiskt det var. Plenty Hawks hade ridit länge under tystnad. Så fattade han plögligt sin hand, höll i tyglarna på sin häst och sade: "Plenty Hawks love white squaw hap mycket. Jag blef så exalterad att jag så när fallit i blästen, men jag kysste honom. Jag

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

klarat att orsaken till epidemien ligger i en liten bacill, som öfverföres från en sjuk till en frisk genom en eller flera kysar. Det är ganska remarkabelt, att de kvinnliga studenterna öfverraskande tillfrisknat sedan professor Forst offentliggjort tillkännagifvit orsaken till de många sjukdomsfallen i studentkåren.

Dyrt nöje. Mrs Eleanor Stoddard i Chicago har en favorit på fyra ben, val till märkandes. Han lyder namnet Prince, men uppför sig inte på ett sätt, som gör honom namnet värdig. Så t. ex. har han den fula vanen att nafska folk i vadorna, om han kan komma åt. Det försökte han också med Olof Peterson, som bor i granngården, men Peterson ansåg sådana vänskapetsbetygelser öfverflödiga och kastade en yxa efter honom, dock utan att tillfoga honom någon lifsfarlig skada. Mrs Stoddard gjorde sig emellertid solidarisk med hunden och stämde Peterson, som nu för förargelseväckande betedande domts till 6 månaders fängelse. Härlet men orättvist! säger Peterson.

En långdrägg fråga. Under den process, som i Los Angeles, Cal., förts mot den rike Texasbon Frank Bell, anklagad för mord i Artesia, sistlidne juli, på advokaten O. P. Widman, förelade svarande advokaten läkaren Ross Moore en hypotetisk fråga, som upptog ett digert antal ord — 40,000. Föreläsandet af frågan tog i anspråk 312 timmar. På det att juryn skulle få tillfälle att fullkomligt sätta sig in i saken, gaf domaren ordr, att frågan skulle tryckas och att hvar och en af juryn skulle få sitt exemplar. Sådant känt är, var denna fråga den längsta i världshistorien.

Dragen vid näsan. John M. Carlson, som ända till den 21 dec. i fjol var hufvudledare i North Side Sash & Door Co. i Chicago, men sedan förflyttat sina 28 aktier till Walter J. Harris och Julius E. Levine för \$5,000, är i direkt court begärd, att förklarad om aktierna måtte förlämnas ogiltiga och köpet återgå. Carlson aför i sin ansökan, att firman ägare med ett aktiekapital af endast 5,000. I december månad förra året kom bolagets president Harris till arkies och begärde att få köpa hans aktier i affären. Carlson sporde honom hur stort nettovinst bolaget gjort under senaste året, och Harris svarade, att en vinst af endast \$1,000 i 1909 var resultat af årets verksamhet och att af detta skäl ingen ledning kunde äga rum. Till följd af detta förklarade sig Carlson några dagar därefter beredd att sälja sina aktier till Harris och bolagets sekreterare Levine för \$5,000. Nu har Carlson emellertid kommit underfund med att affären under förra året lämnade en nettovinst af \$12,000 och att bolaget alltså genom falska uppgifter lyckades att afhända sig sina aktier, så anser han affärstransaktionen onalig och begär vidare, att förbud utfärdas för Harris och Levine att sälja eller på annat sätt öfverlåta Carlsons aktier på annan person.

Ägg från fortiden. Som bekant anse kineserna för en stor läckerhet ägg, som blifvit så gamla, att de sprida den vidrigaste stank. Det hade alltså varit förstådligt, om den Chicagofirman, som sände 10,000 dusin gamla ägg till bagarna i Boston, sköpp dem till Kina, där de antagligen skulle ha gått åt som smör, medan Bostonbagarna däremot rykade på näsen af eländet. Regeringens sundhetsinspektörer hade beslag på hela äggpartiet och oskadliggjorde det samma.

Spekulation i lifsmedel. Smör-handlarna i Chicago ha på hand minst tre miljoner skåpund smör, för hvilket parti de för närvarande sakna efterfrågan. Den enda utväg, som är nu står dem öppen om de vilja undvika förlust, är att skeppa detta välgisnade öfverflöd till Europa, så att den amerikanska marknaden åter blir normal. Smörgrossören Thomas E. Purcell söker han göra sig af med 70,000 dussin smör, för hvilka han betalte 31 cents pr skåpund men nu måste afyttra till 25 cents och kan endast med värdighet uppgå köpare afven till detta låga pris. Med de samre smörsorterna lär det står ännu sämre till. Kommissionshandlaren Younger säger att felet med smörmarknaden är det, att man begär för värd. Sedan fem år tillbaka ha kommissionshandlarna legat i krig med tvärvandare och uppdrifvit priserna, och nu få de sota därför. Det smör, som nu betingar ett pris af 22 cents pr skåpund, borde rätteligen inte kosta mer än 12 cents.

Med förtvilan i hjärtat se speklanterna i ägg priserna gå ned och i andan den dag nafska, då äggen betinga endast en cent pr styck. I Philadelphia har en äggspekulant fem vänsfaster, som kosta honom 23 cents dussinet, men af några lifsmedelhandlare i staden att betala honom mer än högst 16 cents. Den milja vintern och hönsens fenomenala leve-

rans af ägg bära skulden för mannens olycka.

Slafteriet florerar ännu. Fem stycken tvärvarehandlare började den 28 sistlidne januari afyttra straff i fängelset i Atlanta, Ga., för det de gjort sig skyldiga till hållande af slavar. Allesammans ha de sitt hemvist i Lockhart, Alabama. Justitiedepartementet utvecklade stor ifver, då det gällde att få dem dömda. Två gånger framlades deras sak för president Taft, och stora ansträngningar gjordes för att få dem benådade men utan framgång.

HVITT OCH RÖDT.

Chicago-flickan, som tjuvades af ett rödskind.

I storsökens djup och på bodemarken speglar sig wigwamröken ännu i ett lokande vatten och i det fredliga lugnet i indianbyväken följa pensionatens minnesgoda rödskind om forna bragder och då och om kärlekssagor, som spunnits på stigen och i sadeln under månens silfversken. De gamla lojala rödskinden sitta ännu i krigslagerdarna och dryfta öfverfall, häststölderna, kvinnoförörfelserna och civilisationens blodstödler i deras stam, medan de yngre, pliktforäggade rödskinden smita omkring på storstadens gator eller plugga i sig vetande vid universitet. Men roman-tiken lever dock kvar och indianer skanna, som alltid, ålska kvinnliga blekskikten.

Den maktige indianen Plenty Hawks på Crow agenturen i Montana begaf sig för en tid sedan ut på krigstogen — kärleksen, som vi lugnande kunna tillägga. I Sheridan county i Montana pågick en utställning och det stycke Plenty Hawks sina steg. Den 18-åriga vackra Madeline Sullivan, en högskoleflicka från Lake View och dotter till Mrs K. M. Sullivan i Chicago, stycke äfven sin färd dit. Hon red en yster häst, och det hade tillräckligt af flutit val, om det hade påpassligt Plenty Hawks kommit till hennes hjälp. Hon smög sig undan med honom, tog på sig en snöskred och var genast så inne i sin roll, att hon kunde deltaga i de vita indianernas på utställningen.

Men fröiden blef den gången kort ty indianagenten Smith lade sig i saken, arresterade Plenty Hawks och underrättade flickans mor i Chicago. Mrs Sullivan öfvertalade henne att återvända till Chicago. Emellertid var hennes kärlek till Plenty Hawks alltför stark och hon beslöt att gifta sig med honom. Därför reste hon efter någon tid åter västeråt till Lodge Grass underagentur, där hon träffade sin älskare. Agenten trädde åter emellan och höll förhör med båda, hvarpå Mrs Sullivan underrättades om hvad som förestod. Den kärlekskranka flickan höll emellertid fast vid sitt ängeltung i världen kunde hindra henne från att äkta sin tillbedjare, och hon var beredd att tro på både indianagenten, den gråtande och förtvillade mannen och Onkel Sam själf för att nå sitt mål. Lagen förbjöd henne ingalunda det tillfänkta äktenskapet, och agenten värdade till indianens bättre känslor, men dessa voro dessvärre så kärleksfulla, att han fann tillståndigt att vika sig vid den sköna backfisen och hans egen stams ritual. Då som först började det blotta rätt öfretreffligt på önske håll. Plenty Hawks arresterades och unga Madeline återvändes genast till Chicago, och hur det sedan kommer att gestalta sig, kan ingen mednämman ens antyda.

Men Madeline håller fast vid sitt äktenskap och förklarar sig snart skola återvända till sin hembygd i indianbyväken. Hon sysselsatte med att förordiga hennes brudkått, som lär skola bli ett underverk af prakt med musselskal, björntänder och diverse glitter — kanske äfven perken (hvita små skalper). Hon vill nämna, att hon har ett "riktigt" bröllop också, och hon talar med beundran om sin härliga indian, som är väckrare än någon hvit, manhaftig och statlig. Hon uppgifver också, att han väger omkring 300 pund. Plenty Hawks är mycket rik, ty att han äger 1,500 acres bördig jord och 1,000 hastar, ett par dussin hundar och en anslutit med guld, men han är 45 år gammal, knökig och har 5 barn. Det tycks emellertid icke hindra lagfar-tiken och kärleken från Madelines sidska. Sömnerna är emellertid allsammans gilla, bradan ingen ryks tycks förefinnas att den giftaslystna Madeline skulle utbyta någon af dem mot den idealiske, men äldre indian-pappan. Hon låter oss veta, hur en indian friar, sålunda: "Å, det är icke alla som när hvita flicka. Plenty Hawks och jag redo våra ponnies i ett par timmar, utan att han yttrade ett ord. Så fick han se en orm, steg tyst men beslutsamt af sin häst, och dödade den, hvarefter han åter steg till häst och vi redo — redo! O, det var förförande och romantiskt! Ni ha icke en aning om, huru romantiskt det var. Plenty Hawks hade ridit länge under tystnad. Så fattade han plögligt sin hand, höll i tyglarna på sin häst och sade: "Plenty Hawks love white squaw hap mycket. Jag blef så exalterad att jag så när fallit i blästen, men jag kysste honom. Jag

klarat att orsaken till epidemien ligger i en liten bacill, som öfverföres från en sjuk till en frisk genom en eller flera kysar. Det är ganska remarkabelt, att de kvinnliga studenterna öfverraskande tillfrisknat sedan professor Forst offentliggjort tillkännagifvit orsaken till de många sjukdomsfallen i studentkåren.

Dyrt nöje. Mrs Eleanor Stoddard i Chicago har en favorit på fyra ben, val till märkandes. Han lyder namnet Prince, men uppför sig inte på ett sätt, som gör honom namnet värdig. Så t. ex. har han den fula vanen att nafska folk i vadorna, om han kan komma åt. Det försökte han också med Olof Peterson, som bor i granngården, men Peterson ansåg sådana vänskapetsbetygelser öfverflödiga och kastade en yxa efter honom, dock utan att tillfoga honom någon lifsfarlig skada. Mrs Stoddard gjorde sig emellertid solidarisk med hunden och stämde Peterson, som nu för förargelseväckande betedande domts till 6 månaders fängelse. Härlet men orättvist! säger Peterson.

En långdrägg fråga. Under den process, som i Los Angeles, Cal., förts mot den rike Texasbon Frank Bell, anklagad för mord i Artesia, sistlidne juli, på advokaten O. P. Widman, förelade svarande advokaten läkaren Ross Moore en hypotetisk fråga, som upptog ett digert antal ord — 40,000. Föreläsandet af frågan tog i anspråk 312 timmar. På det att juryn skulle få tillfälle att fullkomligt sätta sig in i saken, gaf domaren ordr, att frågan skulle tryckas och att hvar och en af juryn skulle få sitt exemplar. Sådant känt är, var denna fråga den längsta i världshistorien.

Dragen vid näsan. John M. Carlson, som ända till den 21 dec. i fjol var hufvudledare i North Side Sash & Door Co. i Chicago, men sedan förflyttat sina 28 aktier till Walter J. Harris och Julius E. Levine för \$5,000, är i direkt court begärd, att förklarad om aktierna måtte förlämnas ogiltiga och köpet återgå. Carlson aför i sin ansökan, att firman ägare med ett aktiekapital af endast 5,000. I december månad förra året kom bolagets president Harris till arkies och begärde att få köpa hans aktier i affären. Carlson sporde honom hur stort nettovinst bolaget gjort under senaste året, och Harris svarade, att en vinst af endast \$1,000 i 1909 var resultat af årets verksamhet och att af detta skäl ingen ledning kunde äga rum. Till följd af detta förklarade sig Carlson några dagar därefter beredd att sälja sina aktier till Harris och bolagets sekreterare Levine för \$5,000. Nu har Carlson emellertid kommit underfund med att affären under förra året lämnade en nettovinst af \$12,000 och att bolaget alltså genom falska uppgifter lyckades att afhända sig sina aktier, så anser han affärstransaktionen onalig och begär vidare, att förbud utfärdas för Harris och Levine att sälja eller på annat sätt öfverlåta Carlsons aktier på annan person.

Ägg från fortiden. Som bekant anse kineserna för en stor läckerhet ägg, som blifvit så gamla, att de sprida den vidrigaste stank. Det hade alltså varit förstådligt, om den Chicagofirman, som sände 10,000 dusin gamla ägg till bagarna i Boston, sköpp dem till Kina, där de antagligen skulle ha gått åt som smör, medan Bostonbagarna däremot rykade på näsen af eländet. Regeringens sundhetsinspektörer hade beslag på hela äggpartiet och oskadliggjorde det samma.

Spekulation i lifsmedel. Smör-handlarna i Chicago ha på hand minst tre miljoner skåpund smör, för hvilket parti de för närvarande sakna efterfrågan. Den enda utväg, som är nu står dem öppen om de vilja undvika förlust, är att skeppa detta välgisnade öfverflöd till Europa, så att den amerikanska marknaden åter blir normal. Smörgrossören Thomas E. Purcell söker han göra sig af med 70,000 dussin smör, för hvilka han betalte 31 cents pr skåpund men nu måste afyttra till 25 cents och kan endast med värdighet uppgå köpare afven till detta låga pris. Med de samre smörsorterna lär det står ännu sämre till. Kommissionshandlaren Younger säger att felet med smörmarknaden är det, att man begär för värd. Sedan fem år tillbaka ha kommissionshandlarna legat i krig med tvärvandare och uppdrifvit priserna, och nu få de sota därför. Det smör, som nu betingar ett pris af 22 cents pr skåpund, borde rätteligen inte kosta mer än 12 cents.

Med förtvilan i hjärtat se speklanterna i ägg priserna gå ned och i andan den dag nafska, då äggen betinga endast en cent pr styck. I Philadelphia har en äggspekulant fem vänsfaster, som kosta honom 23 cents dussinet, men af några lifsmedelhandlare i staden att betala honom mer än högst 16 cents. Den milja vintern och hönsens fenomenala leve-

rans af ägg bära skulden för mannens olycka.

Slafteriet florerar ännu. Fem stycken tvärvarehandlare började den 28 sistlidne januari afyttra straff i fängelset i Atlanta, Ga., för det de gjort sig skyldiga till hållande af slavar. Allesammans ha de sitt hemvist i Lockhart, Alabama. Justitiedepartementet utvecklade stor ifver, då det gällde att få dem dömda. Två gånger framlades deras sak för president Taft, och stora ansträngningar gjordes för att få dem benådade men utan framgång.

HVITT OCH RÖDT.

Chicago-flickan, som tjuvades af ett rödskind.

I storsökens djup och på bodemarken speglar sig wigwamröken ännu i ett lokande vatten och i det fredliga lugnet i indianbyväken följa